

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

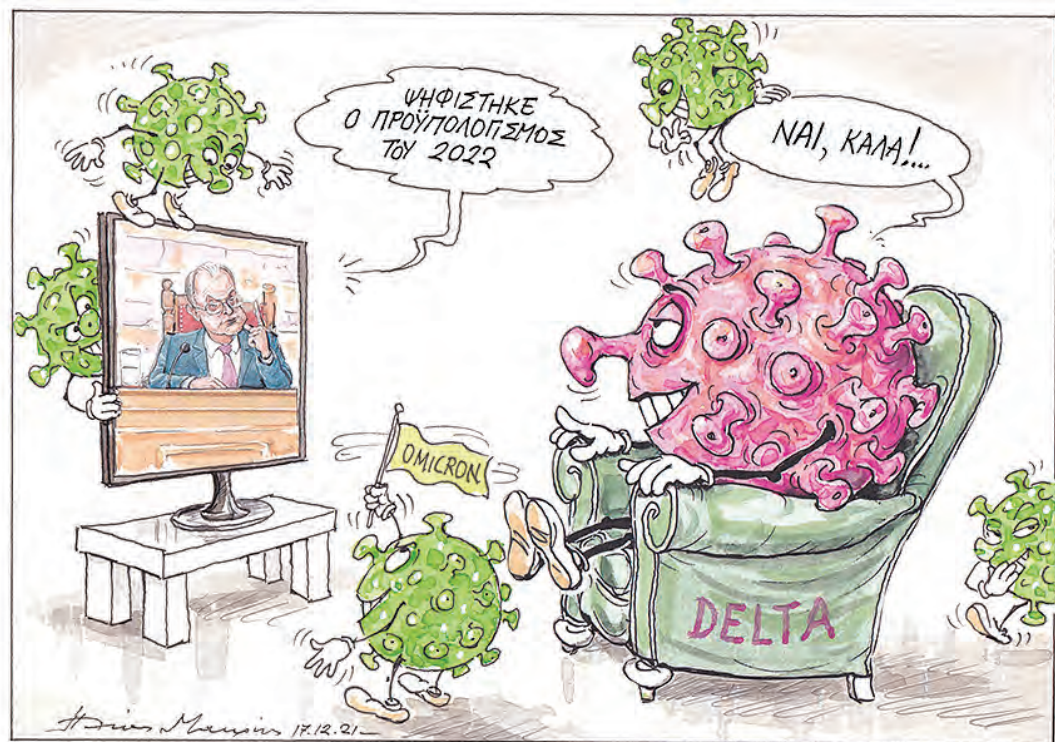
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Άρης Αλεξανδράκης

ΔΙΑΤΑΣΕΙΣ

Το αίτημα του Αλέξη Τσίπρα για εκλογές δεν έχει πολιτικό περιεχόμενο. Δεν είναι καν ειλικρινές μέσα στη βροντερή περιπάθειά του. Είναι μια άναρθρη κραυγή ενός πολιτικού αρχηγού που θέλει να πει κάτι μεγάλο, χωρίς να διαθέτει ιδέες και έμπνευση αντίστοιχου μεγέθους. Και χωρίς το απαιτούμενο κοινό, βεβαίως. Οι ανθρωπίνου αριθμοί που δεν βγαίνουν, όμως, δεν είναι το μοναδικό του πρόβλημα. Τα ποσοστά, άλλωστε, αλλάζουν υπό τις κατάλληλες συνθήκες. Και οι συνθήκες μεταβάλλονται κι αυτές διαρκώς. Το βασικό πρόβλημα είναι η ανυπαρξία σχεδίου, προγράμματος ή στοιχειώδους πρότασης ακόμα και σε θεωρητικό επίπεδο. Η απουσία σύγχρονου οράματος, ανέγγιχτου από δόγματα και φαντασιώσεις των δύο προηγούμενων αιώνων. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι εγκλωβισμένος σε ένα άνυδρο πολιτικό λίκπο και παρακολουθεί τις εξελίξεις με την αμέτοχη αβεβαιότητα του ερασιτέχνη, ο οποίος κάπως, κάποτε, στάθηκε τυχερός. Συνεπώς, ο Αλέξης Τσίπρας βρίσκεται σε έξαλλη κατάσταση επειδή στην παρούσα φάση αδυνατεί να αποδείξει ότι έχει λόγο ύπαρξης στους ψηφοφόρους του αλλά και στον ίδιο του τον εαυτό.

Το χαρτί των εκλογών έπεσε εκ του ασφαλούς, στο πλαίσιο μιας λογικής του τύπου «κάτι πρέπει να πω τώρα κι εγώ για να κάνω αίσθηση και να με θυμηθεί ο κόσμος». Αυτή ακριβώς η λογική, όμως,

Το χαρτί των εκλογών έπεσε εκ του ασφαλούς, στο πλαίσιο μιας λογικής του τύπου «κάτι πρέπει να πω τώρα κι εγώ για να κάνω αίσθηση και να με θυμηθεί ο κόσμος»

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ

είναι και ο λόγος που ο Αλέξης Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκονται στο αδιέξοδο που βρίσκονται. Η ελαφρότητα, το κυνήγι εντυπώσεων και ο ανεμμάτιστα συγκρουσιακός χαρακτήρας του πολιτικού της αυτοπροσδιορισμού καθιστούν την αξιωματική αντιπολίτευση παρωχημένη και ανίσχυρη. Όλα είναι μια βόλτα στην αγορά της κακίας, του κουτοποπιλού και της ρήξης για τη ρήξη. Τίποτα δεν παράγεται για να μείνει και να προσφέρει. Προέχει «να πέσει η κακιά Δεξιά και να έρθει η σωτήρια Αριστερά ξανά στην εξουσία»,

με τη διαφορά ότι το πρόσφατο παρελθόν της αριστερής εξουσίας δεν δικαιώνει την ανανέωση αυτής της προσδοκίας. Σε κάθε περίπτωση, ο Αλέξης Τσίπρας ενδιαφέρεται περισσότερο να προσβάλει τον Κυριάκο Μητσοτάκη στα λόγια, παρά να οικοδομήσει μια ρεαλιστική πολιτική αντιπρόταση που θα τον πλήξει επί της ουσίας. Όμως η ρεαλιστική πολιτική θέλει δουλειά, κόπο, άνοιγμα στη σκληρή κυριολεξία, και, ως γνωστόν, ο Αλέξης Τσίπρας κάτι τέτοια δεν τα συμπαθεί. Προτιμά τη μαγεία της ονειροφαντασίας.

ΑΥΓΗ Κώστας Πουλακίδας

Πιλάλες

Αυτοί που τον αγάπησαν εσχάτως, θα τον πνίξουν μέσα στις ασφυκτικές αγκαλιές τους. Για τον Νίκο Ανδρουλάκη μιλάμε, τον οποίο το σύστημα των «ιδιοκτητών» της χώρας παρουσιάζει ως το plan B που του βγήκε.

Είναι το ίδιο κατεστημένο πολιτικό, επιχειρηματικό και μιντιακό σύστημα που, αφού επέβαλε στη Ν.Δ. τον Κυριάκο Μητσοτάκη (και τον έφερε στην πρωθυπουργία), θέλησε να επιβάλει τον Ανδρέα Λοβέρδο ως πρόεδρο στο ΚΙΝ.ΑΛΛ., εμφανίζοντάς τον ως τον αρχηγό που θα συγκυβερνούσε με τη Ν.Δ. εξασφαλίζοντας την ήττα του Αλέξη Τσίπρα (που είναι ο μείζων στόχος τους) και τη διατήρηση της Ν.Δ. του Μητσοτάκη στην εξουσία ως το 2029. Κάπως έτσι οδήγησαν κόσμο στις κάλπες με το επιχείρημα «δικαιούμαστε να επιλέξουμε αντιπολίτευση».

Το Σάββατο ο Κ. Μητσοτάκης είπε στη Βουλή ότι ο Ν. Ανδρουλάκης σε λίγο θα είναι δεύτερος και ο Αλ. Τσίπρας τρέμει.

Το σχέδιο απέτυχε (όπως συνήθως αποτυγχάνουν οι σκευωρίες και οι απόπειρες χειραγώγησης), αλλά οι «ιδιοκτήτες» του δεν πήραν το μάθημά τους. Δεν διανοούνται ότι είναι ανίσχυροι και αγνοούν ακόμη και τις προειδοποιήσεις των δημοσκόπων τους για «παρακινδυνευμένες» και «πρώρες» εκτιμήσεις (για κάποιο λόγο ξεχνούν ότι το φαινόμενο της δημοσκοπικής φούσκας είχε εμφανιστεί και το 2008 με τον Τσίπρα και αργότερα με τη Γεννηματά).

Την Κυριακή της νίκης Ανδρουλάκη (γράφτηκε και δεν διαψεύστηκε ότι) συνεργάτες υπουργών πανηγύριζαν μαζί με τον νέο αρχηγό του ΚΙΝ.ΑΛΛ. Το Σάββατο ο Κ. Μητσοτάκης είπε στη Βουλή ότι ο Ν. Ανδρουλάκης σε λίγο θα είναι δεύτερος και ο Αλ. Τσίπρας τρέμει. Την Κυριακή δημοσίευσαν δημοσκόπηση ότι ΣΥΡΙΖΑ

και ΠΑΣΟΚ είναι δίπλα δίπλα. Χθες έγραψαν ότι ο Αλ. Τσίπρας τον βλέπει στον καθρέφτη του. Όλα αυτά προέρχονται από το σύστημα που δεν κατάφερε να φέρει τον εκλεκτό του ούτε στη δεύτερη θέση. Γιατί όμως τους έπιασε τέτοια... πιλάλα να «σπρώξουν» τον Ν. Ανδρουλάκη; Γιατί πλέον έχουν επιταχυνθεί οι πολιτικές εξελίξεις. Από τον Αλ. Τσίπρα. Το αίτημα για εκλογές, και μάλιστα με την εμπλοκή του λαϊκού παράγοντα, αναδιατάσσει το πολιτικό σκηνικό. Όποιος ήταν στη Βουλή το Σάββατο, το αισθάνθηκε: τον Αλ. Τσίπρα περίμεναν να ακούσουν. Αυτόν ήθελαν να δουν άπαντες, πού το πάει και μέχρι πού. Επειδή λοιπόν ο Αλ. Τσίπρας ζητώντας εκλογές τους έπιασε αδιάβαστους (δεν γνώριζαν τι είχε συζητηθεί την Παρασκευή στο πολιτικό κέντρο), αναζητούν σανίδα σωτηρίας στον Ν. Ανδρουλάκη.